

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy hóra . . . — " 85 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla épületében.
hová a lap szerkesztői részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

A nyomorultak.

Pécs, 1896. szeptember hó 9

(* *) Nem Hugó Viktor hasoncimű regényalakjairól van most szó, hanem a mi saját külön nyomorultjainkról. Lehullt ugyanis az álarc; most már Lukács pénzügyminiszternek az Ausztriával folytatott tárgyalások eredményéről tett nyilatkozata mi kétséget sem hagy fenn többé az iránt: hogy Magyarország kereskedelmi, gazdasági és ipari érdekeit ismét elalkudták százados szipolyozóink: az osztrákoknak.

De nemcsak ezt tudtuk meg, hanem az sem szenved többé kétséget, hogy a képviselőház októberben föl fog oszlattatni és a kormánypárt által „választások“-nak nevezett rablóhadjárat, melyben a hatalom s szövetségesei részéről minden elképzelhető jogtalanság, erőszak és erkölcstelenség fog az ellenzék ellen alkalmaztatni, az idén a ködös, dermedt novemberben fog végbemeni.

Épp ezért becsületbeli kötelessége az összes ellenzéknek minden eszközzel ezt a kormányt és rendszert jövőre lehetetlenné tenni. Használjon föl a legélesebben minden parlamenti fegyvert, szövetkezzék az ellenzék többi árnyalataival is e hydra ellen, mely veszedelmesebb, kapzsiabb és hazafiatlanabb minden más párt, nép és elemnél, amely csak ebben a monarchiában létezik.

Ne riadjon vissza az ellenzék semmiféle eszköztől, melylyel Bánffyék és érdektársaiknak megrontására lehetnek; mert ők is mindent fölhasználnak ellene... Dunapatajon szövetkeztek a minap a néppárttal s szövetséget kötöttek vele már előre Csornán a jövő választásra, azzal a jellegével, hogy miután a néppárt is a 67-iki alapon áll, tehát ennek is kötelessége ott, ahol egyedül nem győzhet a maga jelöltjével: a szintén 67-es kormánypárttal egyesülten harcolni az ellenzék ellen.

Olyan hazafiatlan kormány és párt pedig, mely képes az általa kitarított lapjaiban unos-untalan gyalázott és a haza ellenségeinek bélyegzett néppárti elemekkel, Erdélyben pedig szászok és oláhokkal, a felső megyékben a pánszlávokkal is kacérkodni s esetről-esetre paktumra lépni: az ily kormányt és pártot nem szabad kimélni, hanem minden eszközzel harcolni kell ellene.

Ne habozzanak tovább különösen pártunk parlamenti tagjai a legmesszebb menő harcot magában a képviselőházban megkezdni; ne hamlesekedjenek, mert hasztalan vágnak jó arcot a gonosz játékhoz, mert bizony Bánffyék egyformán fognak velük elbánni, akár tovább is meglapulnak, mint eddig s férfiatlan rezignációval szemlélik a kés köszörelését, melylyel a hatalom éltük fonalát mindenképp elmet-szeni készül, — akár pedig talpra állanak s szemet szemért, fogat fogért vesz-

nek: Bánffyék megsemmisítésükre törnek egyaránt.

Ne engedjék tovább ezt az általuk ugyanis szerencsétlenné tett nemzetet még tovább is az osztrák portyázók s magyar szövetségeseiktől kizsebeltetni. Indítsanak irtó háborút mindazok ellen, akik akár a miniszteri székben, akár a parlamentben szövetkezni mernek az osztrák fosztogatókkal. Le kell taszítani a kormányzat éléről az olyan embereket, kik róka módra bujkálnak, sunyiskodnak a parlament háta mögött a kiegyezési tárgyalások minden stádiumában; mert nem merik az igazat bevallani, mert rossz lelkiismeretük retteg a világosságtól, — és mert csak bujkálni lehet az olyan politikának, mely folyton s kivált az utóbbi időkben határozottan nemzetellenes gonosz tervek kovácsolásával foglalkozik.

Ne törődjenek az ellenzék férfiai azzal a lelkiismeretlen cinizmussal sem, melyet e gonosz szövetkezők tollai mindenképpen ellenünk kimutatnak. Csakis ilyen emberek, kik a párt hatalmi önzésének és kapzsiságának a nemzet legföltettebb érdekeit fölállozni készek: csakis ily emberek merészelhetik az ellenzék becsületét, hazafias magatartásáért nemtelen vádak- és rágalomokkal gyanúsítani. Ők mernek bennünket forradalmi tendenciákkal gyanúsítani s ilyenekkel bennünket az udvarnál denunciózni; ők, kik mindent elkövetnek két évtized óta, hogy népünket a forrada-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Miria.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Mint még rövid szoknyás, aranyfürtű gyermekleányt láttam utoljára...

Nyaranta jártam ki hozzájuk Roileeba, az ő nyugalmas, csendes nyaralójukba; boldog voltam, ha abból az kötengerből, Párisból ide menekülhettem pihenni, Roileeba. Családi birtok ez, még a régi De Font-Roilee vicomteokból.

Csodáltam azt a francia főuraknál ritka egyszerűségét a kastélynak, bámultam azt a fölséges hegyvidéket, melynek közepette, mint egy katlanban áll fényesen, egyszerű pompájában Roilee kastély. Festő vagyok; napokig elültem ecsetemnél és festettem bájosabbnál bájosabb jeleneteket ebből a nagyszerű természetből, este felé pedig, a százados fából alkotott óriási park utain szivtam magamba Roilee gyöngéd esti legét, és sokszor csak estebédhez tértem vissza a családhoz. Ehhez a boldog, szerető családhoz. Sokszor, ha beléptem ebbe a családi szentélybe, hol apa, anya és leányuk vártak az asztalnál, önkéntelenül megálltam az ajtóban... minek háborgatni ezt a megkapó családi

képet?! De az a kis, aranyhajú leányka, a Miria hozzám futott, úgy vont oda az asztalhoz.

— „Mit festett Jenő bácsi. Aztán összekulcsolta kis kezeit: Hozassa elő, a mit festett. És ha nem tettem, durcásan elfordult: „Nem szeretem magát, mert soha sem mutatja meg festményeit.“ Így tréfálkozott, dévajkodott az a gyermekleány. Tizenkét éves volt ekkor, mikor utoljára láttam; oly édes, naiv gyermek volt, hogy mikor nyár végén elbucsuztam tőlük, még akkor megcsókoltam, mint ilyen kis lányokat meg szoktuk csókolni...

— „Aztán visszajöjjen Jenő bácsi jövő nyáron“... kiáltott utánam, mikor már kocsim indulni készült. Ők visszatértek Párisba, én haza, Magyarországra.

Mindig fűlemben csengett: Aztán visszajöjjen jövő nyáron... Pedig hat esztendő telt le, hogy Miria ezt mondta, és én ezalatt nem láttam őket. Pedig hat esztendő hosszú, nagyon hosszú idő az életnek...

Ismét Páris felé tartok, hogy onnét Roileeba utazzam. Elgondolkodtam, milyen lehet most a kis Miria. Ugy láttam magam előtt most is, mint rövid ruhás, aranyösszőke babát, mint mikor utoljára, hat év előtt homlokra csókoltam Roileeban. És nem tudtam elképzelni másképp. Pedig hat év hosszú, nagyon hosszú idő az életnek...

Párisban hittem még őket, elhajtattam tehát az „Avenue de l'Opéra“-ra Miriák palotájába. Ott kérdezősködtem. Itthon vannak de Font-Roilee vicomtek. „Nincsenek“ felelt a háznagy.

— „Nyaralni mentek már két hete.“ Nem volt türelmem Párisban. Egyrészt a kötelesség, hogy hat évi távollét után felkeressem őket, másrészt a kíváncsiság, meglátni Miriát — siettetett, s legközelebbi vonattal Roileeba mentem. Mikor kocsira szállottam, lehunytam szememet, átadva magam azoknak a benyomásoknak, melyeket éreztem, valahányszor Roilee felé mentem. Megérkeztünk. Csodálkoztam. Nem láttam a kastélyon azt az egyszerű pompát, azt a nyugalmat és nem tudtam elképzelni a változást. Már szürkület volt mikor érkestem. Pasar fényben uszott itt minden, az electromos ivlámpák nappali világosságot öntöttek szét minden felé. — Inasok teljes diszben sürgöttek forogtak, fogatok hosszú sora állt a kastély előtt.

Beléptem a kapushoz: „Kik laknak itt“ kérdém.

— „Font-Roilee Albert vicomte és családja.“

— „Hát mégis“!! As öreg kapus nem értette meg ezen mondásokat. Csodálkozólag tekintett rám. Magam se tudtam, mit éreztem. De hisz hat éve nem voltam itt. Hisz

lom kétségbeesett küzdelmébe belekerges-
sék! Ezer szerencse, hogy az ellenzék
százzorta lojalisabb s hivebb a királyhoz,
semhogy a forradalomba belemenne; de
hogy a kormány és pártja oda szeretné
sodorni s megtesz mindent, hogy a végig
keserített ellenzék valamely kétségbe-
esett lépésre ráingerelje, az bizonyos...

Meg fog bukni a 67-es kiegyezés,
oly bizonyos, mint Isten van az égben,
meg fog bukni a dualizmus, meg a mostani
talmi-alkotmány s mindaz, miben ez a
nemzet eddig bizott s a minek birtokában
jobb jövőt reméltünk, — de azt nem mi,
az ellenzék fogjuk megbuktatni, hanem az
a kormánypárt, mely folytonos haszonlesé-
sében minden bizalmat kiölt már a becsü-
letes hazafiak szivéből, mely zsbivásárrá
tette a törvényhozás szentélyét, üzleti
csereberévé a legszentebbet, tőzsdejátékká
a becsületet, a hazafiságot, mesévé a nem-
zeti becsületet és jogérzetet. Ez az ugy-
nevezett „többség“, a rebach-lovagok, a
legveszedelmesebb ellensége a magyar
nemzet, a magyar államiság, a szabadság-
nak és mindannak, amiért a magyar annyi
századokon át legjobbait föláltozta!...

* **A siklósi választó-kerület** elő-
kelő függetlenségi és 48-as párti polgárai,
szám szerint 30-an tisztelegtek tegnap (va-
sárnap) délelőtt az ez idő szerint Pécsen
lakó Antal Pál, nyugalmazott siklósi fő-
szolgabírónál, följárva részére a siklósi
kerület mandatumát. Antal, a ki 18 évig
volt a járás főszolgabírája és a kit ugyszól-
ván az ottani nép apraja-nagyja pártkülömb-
ség nélkül szeret és atyjaként tisztel, meg-
hatva válaszolt Köröm Mihály pártelnök
beesédére és kijelentette, hogy 67 éve dacára
még elég erőt és tehetséget érez magában
arra nézve, hogy azt a zászlót, melyet a sza-
badágharc alatt követett fegyverrel kezében
ma újra kezébe ragadja és szolgálja legjobb

nem lehet, minden olyan csöndes, mint az
előtt volt. Most már nagy leány van a háznál.

Hogy nézhet ki ez a nagy leány, az
én aranyfürtű kis Miriám?

Odaadtam az ajtónál a lakásnak név-
jegyemet és utána mentem. Hallottam mint
igyekeztek kimondani magyar hangzásu neve-
met: Eugen Árnai de Kálló. Rögtön ezután
beléptem. Elő pillanatban úgy éreztem,
mintha nem tudnék tovább menni. Én azt a
rég, régi megkapó családi jelenetet akartam
ujra végig élni, mely most évek után is
oly élénken van emlékeimben...

Hanem láttam helyette sok idegen ar-
cot, férfiakat, nőket, kiket csak Párisban
láttam a boulevardokon, mikor robogó foga-
taikban kevélyen, büszkén tekintettek a sze-
gény gyalogjárókra. A párisi arisztokrácia
szine-java volt ebben a fényes nagy terem-
ben, melyben hat évvel ezelőtt még kerge
töcskét játszottam a kis Miriával...

Aztán összeszedtem magam. Üdvözöl-
tem a ház asszonyát, ki még mindig szép
asszony volt, az urát, bocsánatukat kérve
részben elmaradásomért és visszajövetelemért.
És ezalatt megszólal mögöttem egy hang
csengőn bájosan. Miria volt.

— „Hozta Isten Jenő.“ És nekem ez
oly jól esett. Hisz úgy üdvözölt mint barát-
okat.

— „Miriám“ — kiáltottam — Ön az?!

tehetsége szerint. A följáró jelöltséget
mint független ember készségesen elfogadja
és hiszi, hogy a tulnyomó számban függet-
lenségi és 48-as választó polgárok nem hagy-
ják cserben, mikor a dolog szavazásra kerül.
Egyet azonban már előlegesen is kötelessé-
gének tart kijelenteni, hogy vagyont, me-
lyet évek hosszú során át becsülettel szerzett,
nem akarja szétosztogatni. „A világot se-
felelt rögtön egyik beremendi polgár — mi-
kor nálunk van a tekintetes ur nagy bankója,
minek akkor nekünk a kicsi.“ F. hó 27-én
fogja megtartani program beszédét Siklóson,
mely alkalomra Kossuth Ferenc is meg-
ígérte lejárását.

* **Tolnavármegye független-
ségi és 48-as pártjának** választmányi
tagjai vasárnap délelőtt a „Szegzárd
szálló“ termében értekezletet tartottak, hogy
a szervezkedés módjára és az egyes kerüle-
tekben a jelöltek személyére nézve megállá-
podásra jussanak. A gyűlésre 60—70 vezér-
férfi hivatott meg az egész megyéből s ezek
kevés kivétellel meg is jöttek. Az értekezleten
Boda Vilmos orsz. képviselő elnökölt. Jelen
voltak: báró Jeszenszky László országgyű-
lési képviselő, Petrics Ferenc volt képviselő,
Rátkay László dunaföldvári ügyvéd, Schvets
Antal bonyhádi ügyvéd s Parragh Gyula
tamási ügyvéd is. Az értekezlet másfél óráig
tartott s határozatilag kimondták, hogy a
függetlenségi és 48-as párt kebelében történt
pártszakadástól eltekintve megyeszerte egy-
eségesen szervezik a függetlenségi pártot és
minden választó-kerületben gyűlést tartanak,
melyre egybehívják a párt embereit, hogy a
jelöltek személye iránt megegyezzenek. Azt
is elhatározták, hogy Boda Vilmost a szeg-
zárdi, Szluha Istvánt a paksi, és Jeszenszky
László bárót a pincehelyi kerületben újból
jelöltekül ajánlják. A bonyhádi, szakcsi és
kölesdi kerületekben szintén lesz független-
ségi és 48-as párti jelölt. A kölesdi kerület-
ben valószínűleg Tóth Mihály földbirtokost,
vagy Petrich Ferenc volt képviselőt, a bony-

Milyen szép lett. Aztán hozzátettem. Most
már meg se szabad csókolnom, ha elbu-
csuzom.

— „Valamint én sem mondatom többé
Jenő bácsinak. De hisz én haragszom Önre.
Hat évig nem volt nálunk. Én már azóta
egész nagy leány lettem.“ És kacéran mo-
solyogva nézett hosszú ruhájára.

És igazán nagy leány volt, alig ismer-
tem rá. Azt hittem gyermeket találok itt és
íme — nő már egészen.

Csak termete változott, a kis gyermek-
leányból karcsu, magas, büszke alak lett.
De a gyermeki báj, az ártatlanság bája meg-
maradt neki. És a szőke fürtök, melyek
omló hullámos fonatokban árnyékolják nőies
homlokát; és a két mosolygó kék szem...

— „No de jöjjön, be kell mutatnom a
társaságnak.“ A nők nagyobb része a ház
asszonya körül volt. Gyorsan köröszül es-
tünk a bemutatáson. A férfiak elszórva ál-
lottak ki itt, ki amott.

Előkelő, arisztokrata társaság volt ez.
Sorra mutatott be Miria, Du Trembail, Bligny
hercegeknek, Fontenay grófnak. Odébb volt
a vig Belliard vicomte, a fiatal Garnier d'
Hiesencourt bárót épen alkalmi élének el-
mondásában gátolta a bemutatás, a szerel-
mes — mint nevezik — Albocaint-Frevelière
marquist udvarlásában akadályoztuk meg, a
mit észrevettem La Fléese baronesse harago

hádiban pedig Schvets Antal bonyhádi ügy-
védet, vagy Prayer Hugó fővárosi ügyvédet
fogják jelölni.

H i r e k.

Pécs, 1896. szeptember hó 9.

Bucsú a feleslegtől.

(Deficitos nóta.)

— Petőfi után éneklé Lukács, a Wekerle-utód. —

Adjuk tudtára mindasoknak,
Kiket a pénzügy érdekel.
Rémséges módon hogy lefogytak
— Mit Wekerle találta el --
A különbség plusz és mínusz közt
S bevételünk, feleslegünk:
Bucsuzni kell tehát a plusztól,
A deficit jár már velünk!

Szép is volt ám az a felesleg:
Wekerle jól értette, mely
Uton nő a bevétel, s ennek
A kiadások. Ámde hej,
Mióta már az én reszortom
A pénzügy: lefujtak nekünk!
Bucsuzni kell tehát a plusztól,
A deficit jár már velünk!

Igaz, hogy disz a miniszternek,
A háztartás ha rendbe' van;
De est a diszt én nem nyerem meg.
A rend már régen oda van!
Próbáltam vón', de mindhiába,
Csalfa remény volt sikerünk:
Bucsuzni kell tehát a plusztól,
A deficit jár már velünk!

Mert hát hiába, nincs Wekerle
Ki tudjon állítani nagyot,
És hasson minden pénz-ágensre,
S dicsérjék művét a lapok;
Szemfényvesztéshez bárha értünk.
Gazdálkodás nem elemünk:
Bucsuzni kell tehát a plusztól,
A deficit jár már velünk!

De mert belátok a jövőbe,
Vigasztal ottan egy remény:
Ha majd e rendszer lemenőbe',
S más lesz a kormány elején
S okosan fogja majd a gyeplőt:
Akkor talán nem így leszünk,
Bucsuzunk el addig a plusztól,
A deficit jár már velünk!

szépséges szemeiből, a kinek épen udva-
rult a szerelmes marquis.

A bemutatáskor mindenikhez volt Mi-
riának egy kedves szava.

Megköszöntem kedvességét, mikor be-
mutatott már mindenkinek. Mert úgy hittem
mindenkit ismertem már.

— Most legalább beszélgethetünk kissé.

— „Még nem — mondá Miria — még
valakit nem ismer. Ott, és az egyik sarok
fülkéje mutatott, annak, ki most Belliard
vicomte tal áll. Nézze, hogy áll ott, mintha
Belliárd valami rémtörténetet mesélne neki,
pedig valami tréfát mond el bizonyára. Mert
víg gyerek ez a Belliárd, még sohasem láttam
szomorunak. Hanem az a másik... Itt el-
hallgatott. Csak arcán láttam változást. Olyan
hideg, merev volt a kifejezése, mikor köze-
ledtünk; akaratlanul kerestem szemeiben az
ő bájos mosolygását. És hiába. Nem mosoly-
gott az a kék szem — haragosan, majdnem
gyűlöletesen égett az.

Oda érkezünk a fülkéhez. Nem szólt
hozzá mást, csak a nevünket elmondá halkán:

— „Eugen d' Árnai, Harry Laterière.
Kezet szoritottunk, mialatt én figyelemmel
vizsgáltam ezt az embert. Nem tudom mi,
de úgy képzeltem, mintha rég ismerném.
Pedig csak most láttam először. Talán ko-
moly tekintete, mely erőről, akaratról beszélt,
vagy hatalmas termete, nyugodt vonásai, ha

Napirend 1896. szeptember 10-án.

Naptár: esütörtök, szept. 10. — Róm. kath.: Miklós. — Prot.: Jodok. — Görög-kel. (aug. 29.) Iván fejvétel. — Zsidó: Zom Ged. b. — Nap két 5 óra 16 perckor; nyugszik 6 óra 4 perckor. — Hold két 9 óra 7 perckor reggel; nyugszik 6 óra 56 perckor este.

Időjárás: hőméréklet 17.5 Celsius fok meleg légnymás 753. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelsége szerint: változó felhőzet, enyhe idő helyenkint csapadék várható.

Városi közgyűlés délelőtt 9 órakor.

— **(Ünnepnapok.)** Tegnap, a katolikus világ egyik legszebb ünnepén, Kisasszony napján, derült szép idő uralkodott. Templomainkban ünnepi istentiszteleteket tartottak s primicia is volt, a mennyiben Heindl Vilmos áldozár tegnap reggel 9 órakor mutatta be az apácák templomában első szentmiséjét. Ugyane napra esett az izraeliták ujévi ünnepe is, melyet Pécsen az izraelita templomban fényes istentisztelekkel ültek meg s az ünnep kiemelkedő mozzanata volt Perls Ármin dr. főrabbinak az imaházban délelőtt 9 órakor tartott ünnepi hitszónoklata. Ma — mint Raschhasono napján — izraelita polgártársaink szintén ünnepeltek.

— **(Küzdelem a tomboláért.)** Ezzel a címmel lehet jelezni a pécsi önkéntes tűzoltóknak tegnap a Tettyén megismételt népünnepélyét. A népünnepélyen tegnap is nagy publikum vett részt; ott volt a főispán és igen sok notabilitás is — lehetett látni Ó-Pécsét és egyéb látványosságokat, fujta a Zsolnay-gyári zenekar és húzta a mi kedves cigányprimásunk, Rác Gusztó, volt tűzijáték és állt a sörözés javában, — hanem a népünnep mégis csak a tomboláért való küzdelemmé törpült össze. Már most azt a küzdelmet, a mit a nép kifejtett a tombola mellett, azt a rendetlenséget, tolongást, zivajt és lármát, a mi ott délután 4 órától este 8 óráig szakadatlanul folyt: azt leírni nem lehet, ezt látni és — átkinlódni kellett volna annak, ki fogalmat akarna róla szerezn. S ennek a leírhatatlan ribilliónak a

publikum volt az előidézője, a ki előtt hiába kiabálta magát rekedtre Reeh György rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok. — csak nem ért semmit. S végre is a tombola-huzás úgy folyt le, a hogy lehetett a nagy tolongásban zürsavarban s a publikum nagy része kifáradtan, úgy vándorolt haza este a Tettyéről, mintha nem népünnepélyen, de legalább is zulukafferekkel vívott harcban vett volna részt.

— **(A dandárgyakorlatok vége.)** A pécsi 52-ik és 44-ik gyalogezred legénységére holnap felvirrad már a gyakorlatok után a nyugalom ideje. Holnap érnek véget a Cegléd és Kecskemét között folyó dandárgyakorlatok, mi után ezredeink visszamennek Budapestre és ott az 52-ik gyalogezred a Mária Terézia-laktanyában, a 44-ik gyalogezred pedig a Károly kaszárnyában megpihenvén, Budapestre f. hó 12-én (szombaton) érkeznek haza. A 44-ik gyalogezred Kaposvárott állomásozó két zászlóalja Pécsről Kaposvárra vonul s következik az általános pihenés s a kiszolgált legénység hazabocsátása.

— **(Ipartestületek kongresszusa.)** A magyarországi ipartestületeknek Budapesten most megtartott kongresszusán Schmelzer Ferenc, a pécsi ipartestület elnöke a következő javaslatot adta elő: „Tekintettel arra, hogy a jelenlegi magas adócenzus mellett a kisiparosság nagyobb része a választói jogot meg nem szerezheti, mondja ki a kongresszus, hogy városokban 5 frt, vidéken pedig 4 frt adócenzus állapítsák meg; lehetővé tétetvén ez által minden kisiparosnak a szavazati jog megszerzése.“ A javaslatot behatóbb vita után a kongresszus elfogadta.

— **(Fel Kaposvárra.)** A pécsi Bicycle-Klub f. hó 20-án Pécsről Kaposvárra versenykirándulást rendez. Indulás a jelzett napon reggel fél 7 órakor a Bedő-kávétől a budai várhoz; reggel 7 órakor indulás a vámtól s Szabolcs, Mánfa, Magyar-Szék, Oroszló, Sásd, Jenő, Gödre Szent-

Márton, Gödre, Szt. Balázs, Szántos, Szent-Jakabon keresztül megérkezés Kaposvárra. Déli egy órakor társas ebéd a Koronában s utána a város megtekintése. Esti 7 órakor díszelőadás a színházban, mikor Somogyi a „Három Kásmér“-t adja elő. Szinelőadás után a „Ferenc József“-vendéglőben társasvacsora s éjjel után hazaindulás Pécsre. Jelentkezni lehet f. hó 19-ének 12 órájáig Kis Ernő menetparancsnoknál.

— **(Műkedvelő előadás megismétlése.)** A barcai kereskedő és iparos ifjuság által mult hó 30-án rendezett műkedvelő előadás, mely erkölcsileg és anyagilag is oly kitűnően sikerült, közkívánatra e hó 6-án megismételtetett, ami tekintettel a jótékony célra, csakis dicséretére válik a derék műkedvelőknél. A színre került „Árvaleányhaj“ előadása ismét zafoláig telt ház előtt folyt le, melynek anyagi eredménye, minthogy kiadások most nem voltak, teljesen a szegények javára fordított.

— **(Orgonaépítők kongresszusa.)** A magyarországi orgonaépítők kongresszusán Angster József pécsi orgonagyáros is részt vett s a vidéki orgonaszükségletek statisztikai adatairól tartott előadást.

— **(Vigyázatlanság áldozata.)** Saját vigyázatlanságának lett áldozata Kolics Ferenc dráva-szentesi lakos, mint lapunk Barcaról értesítik. Kolics gazdaember ugyanis cselédjeivel és napszámosaival gabnát csépelgetett, mikor vigyázatlansága következtében az etető gépbe lépett. A gép azonnal elkapta a szerencsétlen jobb lábát és azt combban a szó szoros értelmében levágta, úgy hogy csak huscafrangok tartják a testhez. A szerencsétlenség megtörténte után Kolicsot kocsihoz tették és elhozták Barcra, előbb azonban a helysinén társai úgy a hogy a vésztestrészt bekötötték. Barcon dr. Ungar a sebet bekötözte és a már haldokló beteget kórházba utasította. Mire azonban a beteget vivő kocsit az állomásra ért volna, a szerencsétlen áldozat kissenvedett. — Az esetről

tottak rám, hogy már legelső pillanatban barátomnak, régi jóismerősömnek képzeltem?!

Miria talán érezte ezt, vagy nem akart közelében lenni ennek az embernek, mintegy erővel húzott el. — Menjünk, menjünk Jenő.

— „Ki ez az ember“ kérdeztem. És Miria szemét ugyanugy láttam égni, mint előbb.

— „Ne kérdesze; gyűlölöm ezt az embert, mert feltolakodik ebbe a társaságba a helyett, hogy haza menne és hordatná aranyait a zsebébe. Az atyja valami Lateriere Albert nagyapámnál volt munkás; ép ekkor jöttek Amerikából hírek az arany mezőkről. Lateriere Albert kiment Hanryval a fiával Amerikába, szerencsét próbálni. A szerencse pedig kedvezett neki. Mint dúsgazdag polgár halt meg, fiára Hanryra hagyva millióit és aranybányáit. De őt úgy látszik gögössé tette a szerencse. Ő neki nem elegendő Amerika szabad polgárai, ő grófokra és hercegekre vágyik. Föltolja magát pár milliójával ide hozzánk.“

— „Pedig higgye el Miria, oly szép dolog az, ha az ember maga-maga képes azt elérni, amit más születésétől fogva élvez. Mily kellemes, megnyugtató boldogító érzés az, egy munkástól származó embernek azt mondani: „Itt nekem is jogom van lenni.“ Védtem ezt az embert, mert megtetszett nekem, habár első benyomásom egy pillanatra, mikor rám nézett, az volt, mintha azt kérdezte volna; hát ez minek, honnan jött ide??

— „Lásza, — mondá Miria — én nem vagyok gögös leány. Ha eljött volna mint idegen és azt mondta volna, hogy ő Hanry Lateriere aranybánya tulajdonos, egy szóval sem kérdeztem volna, micsoda, kicsoda. De tudni, hogy apja nagyapámnál napszámra dolgozott a földeken; és tudni, hogy az a pár millió aranya vetette fel közénk, kissé elidegenít a barátságától.“

— „Felejtse el a származást. Feledje el azt, hogy munkás családból származott. Nem abban a korban élünk. Nem akarok leckét adni, hisz ön okos leány Miria, csak elveimet ismertetem önnel.“

Hiszen szép, ha önben meg van a régi De Font-Roilék büszkesége, de ne erre használja kérem. Ön művelt körben nevelkedett nő, Miria, sohasem tudtam, hogy annak a nemesen érző leánynak ilyen gondolatai legyenek. Legyen ön büszke azok iránt, kiknek érzelmei és gondolatai az ön finom lelkének érzelmeivel össze nem egyeznek, pedig van ilyen sok, nagyon sok. Azok a fiatal, nagy urak, kiknek nincs más dolguk, mint versenyekre járni, kártyázni, lovagolni, asszonyokat hódítani — és evvel dicsekedni. Most haragszik, de meglásza, egyszer vissza fog emlékezni arra, amit mondtam és meg fogja köszönni nekem.

Ezt az embert, Lateriere-t csak egyszer kell látni, hogy kiismerjék. Figyelje meg őt

egyszer, érdemesítse őt erre, és aztán mondja el, lehet e gyűlölnie.“ . . .

Miria kezébe erejté arcát, szóltanul ültem mellettem. Mikor arcáról elvette finom kis kezét, mintha egy könyvepet láttam volna szemében csillogni. És úgy örültem ennek! Talán győzött a lélek finomsága, nemessége, a dacos, gögös Font-Roilée véren?! . . . Lateriere pedig keresztbe font karokkal állott még mindig a fülkében, merően szegezve szemét Miriára.

— „Lásza Jenő“ — szólt Miria — „nigy néz mindig rám esekkel az erős, merev tekintetű szemekkel. Ha beszél is.“

— „Ugye tehát. Ő mer az ön szeméi közé nézni, mert nem szégyenli származását, állását. Nincs miért lesütnie szeméit. Egy emberrel, ki gazdag és mégis küsd, fárad, dolgozik, egy emberrel, ki maga emelte fel magát ilyen magasra, hogy bánhatik így — hidegen, lenézőn.“

— „És mindig az aranyairól beszél.“

— „Önnel Miria másról is beszélhetne. De ha ön büszke, lenéző, akkor, hiába kívánja, hogy érdekes dolgokat mondjon el.“

Miria egy pillanatig gondolkodott aztán mosolyogva azt mondta: „Majd meglátjuk.“

A társaság feloszlott. Mindenki sietett lakosztályába, magam is csinos lakást kaptam, nem engedték, hogy elmenjek tőlük.

Mikor szobám felé indultam, valaki gyöngön vállamon érintett. Lateriere volt.

azonnal jelentés tétetett a helybeli szolgabírósnál, a hol is a vizsgálatot azonnal megindították, vajjon nem terhel-e valakit a szerencsétlenség miatt vétkes mulasztás.

— **(Jegyzőgyűlés.)** A somogyi megyei községi és körjegyzők egyletének tagjai rendes közgyűlést tartottak tegnap a kaposvári városház tanácstermében. A választmányi gyűlés ugyanacsak ekkor délelőtt 8 órakor tartott a városház tanácstermében. A gyűlés tárgyai voltak: 1. Elnöki jelentés. 2. Országos központi jegyző egyleti gyűlésre kiküldött képviselők beszámolója. 3. Antal Károly egyleti főjegyző értekezése a jegyzői kongresszusról. 4. 1895. évi egyleti szárazmadás megvizsgálása. 5. 1897. évi egyleti költségvetés megállapítása. 6. Jegyzői nyugdíj-ügy rendezése, tekintettel a millenáris évre. 7. Jegyzői szabadságolásra vonatkozó leirat. 8. Központi jegyzői egylet felhívása a hagyatéki leltár-díjak felemelése tárgyában. 9. Központi jegyzői egylet felhívása az átvonuló katonaság részére kiszolgáltatandó fuvardíjak felemelése tárgyában. 10. Központi jegyzői egylet felhívása a végrehajtásoknak a jegyző terhéről való levétele tárgyában. A gyűlésen Kacsóh Pál elnökölt.

— **(Mehalt az utcán.)** Lukács János igali csizmadia mesterember bement a kaposi vásárra. Szépen kelt a bagaria, egészen jó vásár mutatkozott, csak hogy egyszer hirtelen elkezdett Lukács uram szédibabázni, forgott a szemei előtt az egész vásáros népség kocsistól-lovastól . . . úgy kellett fellocsolni. Aztán nekikészült, hogy no most elmegy a doktorhoz. El is ment egy doktor kapujáig, de ott aztán összerogyott, és meghalozott szegény Lukács János csizmadia mester uram. Beszállították a kórház halottas házába.

— **(Dankó Pista Pécssett.)** A tiszaparti metropolisz, hírhős Szeged dalos nótafája, Dankó Pista megint eljött Pécsre. Daltársulatával melynek tagjai: Hajnal Er-

— „Bocsánat uram; vadászik ön holnap?”

— „Nem.”

— „En sem. Akkor, úgy látszik még korán van a pihenésre. Talán sétáljunk egy kisse.”

Lementünk a parkba. Lateriére egész bizalmasan karjára fűzött.

— „Barátom — mondá — engedje meg, hogy így nevezhessem, ön rég ismerheti Font-Roulee vicomteékat?”

— „Már jó tíz esztendeje. De most hat éve nem láttam őket. Nyáron jártam ki hozzájuk, de mikor utoljára itt voltam, Miria még egész gyermek volt.”

— „En tavaly voltam itt először. Apjával a vicomteval összeköttetésem vannak. És így jöttem el most másodszer is.”

Egy pillanatra megállott, aztán kezemet megragadva folytatta.

— „Engedje meg, hogy önhöz forduljak. Sajátságos érzés ez. Hiss e társaságból sokat régebben ismerek, mint önt, és mégis úgy érzem, hogy ön nekem barátom; hogy ön velem fog érezni, mint barátok szoktak. Pedig sokáig volt együtt Miriával.”

— „Régi ismerősök vagyunk, sok beszélni valónk volt a mult időből. És már hat éve nem voltam náluk.”

— „En is eltávozom és tán többet nem is térek vissza.” Csodálom ezt a lemondó, bánatos hangot ettől az embertől.

(Vége köv.)

zsike, szoprán-énekesnő, Mátrai Ilonka, alt-énekesnő, Sáfrán Vilmos, tenorista, Gömöri Jenő, basszus énekes, Murka József, másod hegedős, Leéb Vilmos, karmester és Fehér István, titkár, — hangversenyt tartott tegnap este a pécsi nemzeti kaszinóban. A hangversenyt ma megismétli ugyancsak a Nemzeti Kaszinóban, holnap pedig bucsu hangversenyt rendez a központi kávéházban. Belépti díj 40 kr. Kezdeté 8 órakor. A ki Dankó Pistát ismeri — már pedig ki ne ismerné? — hallgassa meg hangversenyeit.

— **(Halálosítások.)** Rupp György tegnap reggel, életének 82-ik évében, meghalt. Temetése ma délután 4 órakor volt az Anna-utca 2 ik számú házból a budai külvárosi temetőben. Az engesztelő szentmise holnap (csütörtökön) reggel 9 órakor mutatatik be lelkiüdvéért a belvárosi plébánia-templomban. — Oertzen Gusztáv báró, a régi Pécs egyik ismert alakja, 66 éves korában, tegnapelőtt meghalt. Temetése ma délután négy órakor volt nagy részvét mellett. — Hulin Ferencné szül. Rosner Gizella, életének 29-ik évében, tegnapelőtt éjjel meghalt. Temetése ma délután 6 órakor volt a Pálya-utca 57. számú házból a budai külvárosi közsirkertben. Az engesztelő szentmise holnap (csütörtökön) reggel fél 8 órakor fog lelkiüdvéért az Ágoston-téri plébánia templomban megtartatni. — Mint kővágó-szöllősi levelezőnk írja, ott szombaton meghalt Mohácsi Péter, magy. kir. posta mester. Az elhunyt Kővágó Szöllősen 6 év óta működött s ezidő alatt mindenkinek tiszteletét és szeretetét kiérdemelte. Temetésén részt vett az egész község, a tanítók kara és a közhivatalnokok, így róva le elismerését a kitűnő tisztviselő iránt, kit özvegye, szülei és testvérei gyászolnak.

— **(Telefon összeköttetés.)** Kremzír Károly barcsi földbirtokos és szeszgyár-tulajdonos belcsai birtokától, hol 3 szeszgyára van, Silberstein és társa barcstelepi gabona céggel, melylyel Kremzír szorosabb kereskedelmi összeköttetésben áll, telefon összeköttetést létesített. Kremzír különben minden célszerű-ujításnak barátja és gyönyörűen berendezett birtokán és gyáraiban valóban meglepő újításokat látni.

— **(Túlzsufaltság a kaposvári áll. főgimnáziumban.)** A kaposvári gimnáziumban dacára annak, hogy a szegvárdi gimnázium alsó osztályait megnyitották, óriási a jelentkező tanulók száma, különösen az alsóbb osztályokban. A két első osztályban már több tanulót nem vesznek fel; a második osztályba 64 tanuló lett beírva és még van annyi jelentkező, hogy számuk a 60-at meghaladja. Danilovics János igazgató távirati úton kérte a minisztériumtól a párhuzamos második és harmadik osztály felállításának engedélyét.

— **(Forgalmi akadályok.)** Amint Barcsról értesítenek bennünket, ott a szállítási forgalomban már 8 nap óta nagy pánik állott be. Az ország minden részében, különösen azonban Tirolban tartandó nagy hadgyakorlatok miatt a vasuti kocsik $\frac{9}{10}$ része egyes állomásokon van összpontosítva és így Barcs állomása, hol az őszi hónapokban rendszeren naponként átlag 100—150 kocsit rak-

nak gabonával, már több 8 napjánál üres kocsik nélkül áll. A helyzet annál tarthatatlanabb, minthogy a jelenleg kedvező vizállás folytán a gabonával (most már új buszával) rakodott uszályok naponként érkeznak, melyek rendeltetési célja, továbbítás külföldre. Az érdekelt cégek u. m. a magy. lesz. és pénzváltó bank, a délnémet gőzhajózási társaság, sőt egyes kereskedő cégek is orvoslásért fordultak a déli vasut igazgatóságához, mely a helyzet mielőbbi javítását helyezte kilátásba.

— **(A közművelődési egyesületek kongresszusán.)** melyet tegnap tartottak meg Budapesten, Baranyavármegyét Várady Ferenc tb. megyei levéltáros, a somogyvármegyei egyesület pedig Tallián Gyula főispán vezetése alatt küldöttek képviselték.

— **(A Pollák-féle ház eladása.)** A város tulajdonát képező apáca utca 8. sz. a. Pollák féle házra nézve kétízben is megkísérlett árverés sikertelen maradván, most benyújtott ajánlatok alapján fog eladatni. A napokban Szuly János és neje 15.015 frtot, Ribay Ferenc 15.500 frtot ajánlottak irásbelileg a nevezett házáért.

— **(A borvám krajcárok.)** Tudvalevőleg Pécs város hatósága már régibb idő óta szedet minden a város területére behozott hektoliter bor után négy krajcárt. Legutóbb a pécsi borkereskedők kérvényeztek a minisztériumnál ezeknek a borvám krajcároknak eltörlése tárgyában. A miniszter, tekintettel, hogy az ilymódon évente befolyó mintegy 4—5000 trtból a városi szegényház ápoltnai nyernek ellátást, meg szegényiskolák gyermekek tankönyvekkel és tandíjjal látatnak el, ma érkezett leiratában a borvám krajcárok szedési jogát újabb öt évre jóvá hagyta.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Pécs város közigazgatási bizottsága, mivel a szokásos második csütörtökre esik a közgyűlés napja, f. hó 11-én pénteken délelőtt 10 órakor tartja rendes havi ülését.

— **(Lezuhant kőmivesinas.)** Ma reggel 8 óra tájban ismét szerencsétlenség történt egy építkezésnél. Piringer István, tizenöt éves kőmivestanonc, a pálya-utcában egy házépítésnél dolgozott. Az épülő ház padlásán volt elfoglalva s ott a saját vigyázatlansága folytán a padlás szélén megcsuszott s lezuhant onnan. Éppen egy négy méter mélységű gödör volt ott, hová esett s a szerencsétlen inas abba esett bele és súlyos sérüléseket szenvedett. A balesetről értesített rendőrségről Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos, Tolnai Vilmos dr. tisztiorvossal nyomban a helyszínére hajtatott s a szerencsétlenül járt inast a városi kórházba szállította. A kórházban az orvosi vizsgálat a külső sérüléseken kívül még belső sérüléseket is konstatált a fiu mellhártyáján, a kinek állapota e szerint igen veszélyes.

— **(Bucusi Kisasszonyfán.)** F. hó 8-án volt bucsu Kisasszonyfán, mely alkalommal a vendégszerető plébános, Nagy Sándor látogatóit, kik közt ott voltak Kristóf ezredes és családja, Denk m. alszámvivő és neje, Gyenes m. nyilvántartó stb., szives barátsággal megvendégelte. Mise után a sellyei cigányok zenéjére táncra perdültek.

— **(Elkobzott hal.)** A ma reggeli halpiacon Kovács Antal rendőrbiztos a

szokásos piacvizsgálat alkalmával mintegy 60 kilónyi állott, a pénteki és szombati piacokról megmaradt halat talált, melyet azonnal elkobosztatott, mint élvezhetetlent.

— **(Az igazoló választmány ülése.)** Baranyamegye igazoló választmánya ma tartotta ülését Kószits Szilárd elnöklése alatt, mely a virilisták névjegyzékének összeállításával foglalkozott. Beérkezett 36 felszólamlás, melyből 33 nak helyt adtak és az illető kérvényezőket fölvtették a virilisták névjegyzékébe, hármat azonban, névszerint Roméisz Ferenc nádási r. kath. plébánost, Bonnyák Isidor magyarbólyi g. kel. lelkészt és Czucz Lajos nagyotófalui ev. ref. lelkészt elutasították.

— **(Az új városi polgári leányiskola)** immár át van adva rendeltetésének, ahol is a beiratások a mai nappal befejezést nyertek. Beiratott az I. osztályba 99, a II-ikba 75 növendék, miért is itt két párhuzamos osztály felállítása vált szükségessé; a III-ikba 62, a IV-ikbe 46 növendék, összesen tehát 282 növendék, ami egybevetve a tavalyi létszámmal, 44 főnyi szaporodásnak felel meg.

— **(Százéves templom.)** Tegnap, kisasszony napján ünnepelték meg a sásdi róm. kath. templom fennállásának századik évfordulóját. Az évforduló alkalmából nagy templomi bucsu volt s ekkor szólalt meg a százéves templom tornyában az a három új harang, melyet Gundy Miklós, sásdi esperesplébános készíttetett a jubileum alkalmából Pécsen a Ruepprecht-cégnél. A száz-

éves jubileumát ünneplő sásdi róm. kath. templom a váznoki plébániának megszüntetésével, illetve Sásdra történt helyezése után 1693. évi július havában kezdett épülni és három év alatt elkészülvén, 1796. szeptember 8-án szentelte azt fel Vinkler Mihály, címzetes kanonok, gödrei esperes plébános. A felszentelt templom és rendszerezett lelkészi hivatal első plébánosa Cséplő József volt, aki 1800-ban a plébániával szemben álló Nepomuki sat. János szobrot emeltette. Az első püspöki látogatást Király József pécsi püspök 1810. aug. 14-én tette a plébánián, ahol második plébános Szalay Antal volt. Majd Alagics Antal következett utána, ki alatt 1862-ben a templom orgonát nyert. A jubiláló templom — melynek jelenlegi érdemes plébánosa Gundy Miklós esperes — tegnapi ünnepélyén ünnepelt az egész Sásd és a hozzátartozó Orosló, Váze-Egerszeg, Varga, Meződ és Tékos községek lakossága. Reggel 9 órakor Troll Ferenc káptalani helynök fényes segédlettel ünnepi istentiszteletet tartott a százéves templomban mely közben az új harangok megszólaltak. A mise után ugyancsak Troll Ferenc mondott emelkedett hangulatu szentbeszédet. Délben Gundy esperes házában szászterítékű, fényes bankett volt, melyen résztvett a pécsi és az egyházközségi papság teljes számmal úgy meghívott vendégek igen sokan Pécsről és a környékről. Az első felköszöntőt Gundy Miklós, a vendégszerető házigazda mondta a hívekre, kik adományaikkal a jubileum al-

kalmából a 3 új harang készíttetését lehetővé tették és Troll Ferenc káptalani helynökre. Majd megindult a felköszöntők árja és a kedélyes, ünnepi hangulatu bankett befolyt a délutáni órákba is. Ekkor már a falu népe táncmuzeletághoz fogott és csak késő este ért véget a százéves templom jubileumának igen szépen sikerült ünnepélye.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsvárosi anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési tábláján csak nem akar megsokasodni a jegyespárok névsora. Legutóbbi közlésünk-től a mai napig csak két új jegyespár neve olvasható a Himen tábláján. Az új jegyespárok nevei a következők:

Wagner Nándor, róm. kath., Pécs — Schmidt Erzsébet, róm. kath., Nádasd.

László Bertalan, róm. kath., Pécs — Kelemen Mária özv. Sziva Józsefné, róm. kath., Pécs.

— **(Életmentő kormányos.)** Saját élete kockáztatásával mentette meg a Barcsen horgonyozó 639. uszály kormányosa, mint onnét értesítenek bennünket, társa a 604. kormányos 4 éves kis leánykáját a vízbe fullástól. A kis leány ugyanis az uszály kijáró deszkáján játszadozott, midőn hirtelen fordulás közben a keskeny deszkáról lebukott. A hajón játszadozó másik 6 éves fiúcska azonban észrevette kis huga szerencsétlenségét és segítségért kiabált. A parton álldogáló kormányos a fiú jajgatására vízbe veté magát és éppen akkor ragadta ki a kis leányt, mikor az már az elmerüléshez csak hajszálnyira

s a bagoly rémes száva verte fel az éj mély csendjét, mely jóknak, gonoszoknak egykép enyhet, egykép nyugalmat nyújt. . . .

A mély homályba burkolt magános viskó felett zugva sivit át az őszi szellő; meg megragad rozzant tetejéből egy-egy darabot, s vad hahota között vágat vele tova, úzve, hajtvá a sikon keresztül. Mintha tiltakoznék a vendégek nyugalma, édes álma ellen. Benn azonban senki sem gondol a szél boszus haragjára; a három vitéznek csak hatalmas horkolása hallatszik az egyik sarokból, hol a zsup s szalmaágyon békeséggel férnek meg egymás mellett; a másik alak, ki a fapad rozzant erejét tette próbára teste súlya alatt, csak néha néha ad életjelt magáról, s egyszersmind álmatlanságáról is; egy egy elfojtott szitok, mely a horkoló cimborákat illeti, majd a nehéz sarunak zaja a recsegő pad aszus deszkáin, s a fegyver csövének csengése, melyet keze gyakran a gunyhó falához érint, mind arról tesznek tanuságot, hogy a rettegett parancsnok szeméire még nem szállt az álom enyhe varázsa. Ott fekszik a kemény nyughelyen, szeméivel a sötétbe bámulva, s kezében fegyverét, az elmaradhatatlan társat tartva, melyet néha haraggal emel fel, mintha rémitő látomásait akarná elűzni segélyével. Gondolatait halk hangon engedni szabadba ajkairól, nem is törődve többi társaival.

— Nem, bár megelőztetek, mégsem hátrálok legyőzve. Az az angyal, ki szerelmemet felébreszté, nem lehet, nem is lesz soha másé. Mit? ki hatalmasabb a rácsok vezérénel, ki gazdagabb nálam? És mégis ki játszana, legyőzne engem egy . . . egy . . .

figyelmüket. S mielőtt lovagjaink meglepetésükből felőcsudhattak volna s uruk egy új szitokkal üdvözölhette volna az érkezőt, az már le is ugrott gyors lováról, a kunyhó melletti cölöphöz kötve azt, harsány hangon kiált üdvözlőt a meglepetésükből felőcsudott társainak. S nem várva feleletet sem, rugalmas léptekkel lépett a már hamvadó tűz világánál a kunyhóba, hol előbb oly nagy pusztítást vitt véghez az egyik lovagunk. S csodálatos, nem hasonló jövevénynyel van dolgunk, mint talán előre is gondoltuk, nyalka, barna fürtű ifju, kék dolmánykában, csinos magyar öltözetben, csizmáján pengő sarkantyúval; és mégis van valami hasonló az ő pörge bajuszu, barnás arca s társai visszataszító tekintete között. Az a baljóslatu, igéző fény, mely fekete szeméből sugárszik, egészen más rokonokra vall s az a büszke mosoly, mely szépmetszetű ajkai körül honol, még sem engedi érvényre jutni a látszatot. Nincs felfegyverkezve, mintha talán véres küzdelemre, vagy rablásra jönné, egyetlen rézfokost forgat ujjai között, mint vékony pálcikát a mai „arany ifjuság“ s bátor arccal várja a haragos szavak közt közeledő parancsnokot.

— Hívásodnak engedve, ime megjelentem, vesér; de a mint látom, már várakoztattam is magamra.

A vezérnek nevezett ismerősünk már dühét, úgy látszik, kitöltötte többi cimboráin. mert csak egy sötét pillantást vet az ujon érkezettre s fegyvereit lehányva magáról, fáradtan dől le egy rozzant fapadra, melyet előbbi pusztításától megkimélt a véletlen.

— Mi híreket tudsz, fiu?

E megszólítás csak úgy félvállról volt odavetve

volt. Ha egy perccel később érkesik a segítség, a kis leány élete menthetetlenül el van veszve, minthogy a mai óriási vizállás mellett az ár okvetlen a hajó alá sodorja. A leánykát magánkívüli állapotban hozta partra, hol mindjárt ágyba fektették, a hol a mint kisére magához tért, mindjárt sirva kereste kis piros papucsát, melyet a víz elragadt tőle.

— (Lippe herceg Dárdán.) Lippe György uralkodó herceg ma a reggeli vonattal ide Dárdára s sarvas vadászatra titkára kíséretében megjött. Rokonszenves egyén, tisztjeivel leereszkedő módon bánik. Ha oly nagyokat nem hajlongnának, azt hinné az ember jó barátok adtak találkát.

Legujabb brillánt-ékszerek u. m. kar-kötők, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst urimól órák és láncok valamint valódiezüst és china ezüst iparművészeti tárgyak és különféle ékszerek igen dúz választékban és igen mérsékelt áron kaphatók Schönwald Imre ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-u. hatyru épület. Kivánságra fenti cég minden-hová választékot beküld.

Törvényszék.

§ Agyonvert vetélytárs. A „Parasztbecsület“ et nemcsak Mascagni, az olasz mester, de bármelyik vállalkozó magyar zenész megkomponálhatta volna, a magyar nép életéből merítve az adatokat, az ese-

ményt és a költői ihlettséget is hozzá. Hiszen a népelet ugyasólván napról-napra mutat fel olyan eseményeket, melyek az olasz maestro híres dalműve történetének pendantját képesik s napról-napra látjuk a „Parasztbecsület“ tragédiáját szövédni, fonódni, kriszire jutni s katasztrófával végződni a mi népünk életében is. S ha nem is annyi poézistól kísérve, de a rosszasságnak sem oly nagyfoku megnyilatkozásával, hanem az emberi őserő és a sértett önértet bosszujának egész őseredeti hatalmával. Ilyen tragédia végső felvonása játszódott ma le a pécsi kir. törvényszék előtt, hol is az itélőbiróság elé Pocskai Józsefet, egy erős, tagbaszakadt, vállas, mérsékelt, hajlott orru, energiáról, vasakaratról tanuskodó kinézésű paraszt embert állított a fegyveres fogházor. Az itélőbiróság Varga Nagy István törvényszéki bíró elnöke alatt Bajnovits Ármán és Jobszt Béla szavazóbirákból alakult meg; a vádat Nagy Géza dr. kir. alügyész képviselte, a védelmet pedig Darányi Ferenc dr. ügyvéd vitte. Jelenvolt Jellasich István dr. törvényszéki orvos, a jegyzőkönyvet pedig Schultz Ferenc, aljegyző vezette.

A végtárgyalásra összesen 26 tanu jelent meg; közülök tizenhatot a vizsgálat során kihallgattak már, újabb 10 tanut azonban a védelem jelentett be. Az elnök figyelmeztetvén a megjelent tanukat az igaz vallomástételre, azok kivonultak a teremből s csak a vádlott és a panaszos, özv. Domokos Pálné maradtak benn. Nagy Géza dr., kir. alügyész adta elő ezután a tényállást a következőkben:

Ifj. Domokos János perekei lakos, folyó évi május hó 26-án kimenvén a szőlőbe, ott halva találta bátyját, Domokos Pált. A hullán kúlerőszak nyomait, a nyakszirtea-

halált okozó vasvillatűtéseket konstatált a hivatalos orvosi vizsgálat s a csendőri nyomozás rögtön megindult a gyilkos kézrekerítésére. Ugyane nap reggelén azonban Pocskai József, perekei lakos, jelentkezett a pécsi kir. ügyészségnél és előadta, hogy Domokos Pál halálának ő az okozója. Az ügyészségtől — minthogy Pereke a pécsváradai járásbirósághoz tartozik — oda küldték a jelentkező tettest, a ki el is ment s a járásbiróság Pécsváradon le is tartoztatta. Kihallgatáskor aztán következőkép adta elő Domokos Pál halálának történetét:

Pocskai József már régebben gyanakodott Domokos Pálra, hogy az a felesége után jár. Gyűlölte mint vetélytársát és folyton azzal a gondolattal foglalkozott, hogy ha gyanuja bebizonyosodnék, véres bosszút állna Domokoson. A gyanunál azonban tovább nem haladt az asszonycsábító ellen. Történt azonban, hogy a f. évi május hó 15-én este Perekedről kiment a szőlőjébe, hol a felesége egyedül volt kint. Mikor benyitott a kunyhó ajtaján, meglepetve riadt vissza. Ott találta feleségével Domokos Pált, olyan helyzetben, mely megdöbbenő világságot gyújtott folyton kétségektől mardosott agyában. A vetélytárs elérte célját; az asszony ott volt a karjai között. A megcsalt férj erre — természetesen dühbe jött s a vetélytársra rohant. Az azonban szintén talpon termett s kést rántott elő, s mikor Pocskai meg a kezébe eső vasvillát ragadta fel, félrelökte s kifutott a szabadba. Ott az utána rohanó férjjel szembeszállott, a kinek esztét a bosszúállás érzetén kívül még felesége jajveszékése is elvette, a ki egyre azt hajtozatta, hogy a csábító rákényszerítette a hűtlenségre. A két ember élethalál-harca így igen rövid ideig tartott. Pocskai a vasvillával két hatalmas ütéseivel leverte Domokost, a kit vére-

ifjúnknak, kinek szemében baljóslatu láng lobbant fel s keze görcsösen szorította a rézfokos nyelét.

— Egyébiránt nem győzlek figyelmeztetni a hűségre s óvni, nehogy uradat eláruljad; emlékezzél csak vissza, ha netalán ily kísértés vesz körül, arra az öreg, ősz emberre, ki kezeim között, hatalmamban van; vigyázz, atyád fejével játszol!

A szivtelen vezér ismerte az ifju gyengéjét, ki ez utóbbi szavak hatása alatt elhalványodva ejté ki reszkető kezeiből fokosát, mely szíjjal kötődött a vaskó falához. A hatalmas vezér elfeledve fenyegetését, gyorsan pillant az ifjura, megijedve a váratlan zajtól. De az most sokkal gyengébbnek látszott, mint sem félni lehetett volna tőle. Szemei fénye elhomályosult, arcán kínos fájdalom vonult végig s sudár alakja meg-görnyedt ura szavainak hatása alatt.

A vezér vad kárörömmel legelteté szeméit az ifjun s miután arcán a diadal mosolya vonult végig, durva hangjával felveré azt fájdalmas elmélyedéséből.

— Miként teljesítetted kötelességedet, mióta utoljára láttuk egymást? Mint állnak ügyeink?

— Hiven tudodra adtam mindent, vezér, a leg-csekélyebb eseménytől a legfontosabbig. Kezedben tartod boldogságomat, életem, eddigi szenvedésem egyedi célját, ősz apám életét, kit még soha sem láthattam, kinek atyai jobbát még soha sem csókolhattam meg, kinek szerető keblén sohasem pihenhettem meg... Ne rettegj, nem fogok veszedre törni, nem árulak el, míg az ő életét megkiméled.

E keserű szavak között az ifju arcáról ismét eltűnt a kínos fájdalom, csak egy árnyalatot hagyva

azon, mely egészen kitünteté a szemeiből lövelő fenyegető lángot.

— Parancsodat mindig hiven teljesítettem, tanu a legutóbbi h iradásom, melyre hallgatva sietél ide, lovaikat végső kimerülésig hajtva, — és mégis későn érkezéél.

Állatias orditással ugrott fel helyéről a vezér, s mint tigris rohant az ifjura, ki bátran állt vele szembe, karjait büszkén téve keresztbe mellén.

— Határozott parancsod volt, hogy kútatásaim eredményét miként közöljem veled; tegnapi kellett volna megérkezned, késésed, vezér, nem az én hibám. Kamarás János leányát tegnap kérte meg, s nyerte is nőül az ifju Szivós János.

— Hah, átkozott sors! . . . De nem, nem győzők le még, Sivák csillaga nincs még leáldozóban . . . Eleget tudok, Arzén; átlátom hiv szolgálodat, melyért a jutalom nem fog elmaradni . . . Ősz apád meglátása, Távozhatsz; s új parancsomig belátásodhoz alkalmazkodjál.

Arzén az ifju ismét üdvözölve urát, elhagyta a kunyhót, s néhány perc mulva hallani lehetett patkójának raját a dombról levezető uton. Gyors ménje száguldv ért a városba, s csendes utcáin továbbléptetve, végre nyugalmas földél fogadta oltalmába a paripát és lovagot.

A viskó vendégei is bevonultak szük lakukba; végsőt lobbant nemsokára a füstös tűzhely alján a fahasábok lángja, s átláthatatlan homály vette körül a szolgálakat, s urukat, fekhelyüket.

Csak a károgó hollók felrebbent csapatjának hangja

ben fetrengve ott hagyott a földön s jött jelentkezni a pécsi kir. ügyésszékhez.

A megindult előnyomozás és vizsgálat során persze sok terhelő adat került napfényre a gyilkos ellen, mit ő vallomásában elhallgatott s végre is szándékos emberölés büntette miatt helyzetetett vád alá a vetélytársát halállal büntető férj. A mai végtárgyalásnak feladata lévén a tanuvallomások és egyéb ténykörülmények alapján a való tényállást az ügyben kideríteni, a törvényszék — mivel a végtárgyalás során sok a közérkölciségre nézve kárhuzatos körülmény feltárása és betanúsítása is fordult elő — zárt ülést rendelt el s a végtárgyalás nagy része, a vádlott és a meggyilkolt özvegyének, úgy a koronatanuknak kihallgatása zárt ajtók megett történt meg. Lapunk zártakor a tárgyalás még folyik

TÁVIRATOK.

— **A képviselőház ülése szeptember 9-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bűnvádi eljárásról szóló javaslat részletes vitája volt a napirenden. Polónyi Géza, Mérey Lajos, Plósz Sándor és Szalay Károly módosításokat adtak be az egyes szakaszokhoz, melyeket az előadó és Erdély miniszter hozzájárulásával a Ház csaknem kivétel nélkül elfogadott.

— **Pályázat a flumei kormányzóságra.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Pesti Hírlap“ flumei értesülése szerint Reiszig Ede vasmegyei főispánnak flumei kormányzóvá leendő kinevezése befejezett dolog.

— **A fúzió egyre kisért.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Megbizható forrás szerint Horánszky Nándor beszámolója következtében a kezdeményező lépést a fúzióra most már a kormány teszi meg. Ugyanis a nemzeti párt kilenc tizedrésze hajlandó volna a fúzióra, csak hogy Apponyi nélkül nem lépnek be a kormánypártba. A kormány legközelebb meg fogja adni a módot és alkalmat Apponyinak is a közeledésre.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENCZ
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

1474. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. tszék mint csődbíróság 1896. évi 8659. sz. végzése következtében Dr. Müller János tömeggondnok s ügyvéd által képviselt Vogl testvérek hagyatéki csődügyében leltározott és a csődtömeghez tartozó és 1557 frt 02 krra becsült különféle konyhadény, butor, női ruhák, ékszerek, sorsjegy könyvecske és üzleti követelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. tszék mint csődbíróságnak 12657/1896. számú végzése folytán Pécsen, Ferencziak-utca Vogl testvérek cég üzlethelyiségében leendő eszközzésére 1896. évi szeptember hó 24 ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett

ingóságok az 1881. évi LX. törvénycsikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi szeptember hó 6. napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

3023. sz.
tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróseg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga Julianna mint kk. gyermekei gyámja és Varga János laskói lakosok végrehajtóknak, Varga József laskói lakos végrehajtást szenvedő ellen 33 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíróseg területén levő Laskó községben fekvő a laskói 18. sz. tjkvben felvett 143. hrsz. 49. házszámú ingatlanra 230 frt, a 3. sor a. 222. sz. tjkvben foglalt közös legelőből adóst illető 1/535. részre 123 frt, a 4. sor a. 105. sz. tjkvben foglalt közös erdőből adóst illető 1/535 részre 18 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 17. napján d. e. 10 órakor Laskó községben a bírő lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 23 frt, 12 frt 30 kr. 1 frt 80 készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíróseg mint tkvi hatóságnál 1896. évi május hó 18. napján.

Molnár
kir. albiró.

1463. sz.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék mint csődbíróságnak 1896. évi 5420. sz. végzése következtében Dr. Ferenczy László tömeggondnok s ügyvéd által képviselt közadós Kalisch Mór csődügyében beletározott, a csődtömeghez tartozó és 2207 frt 22 krra becsült 8 db. Fitonia, 7 db. Medium, 10 db. Singer gépfejek, 2 db. Fitonia, 3 db. Medium, 4 db. Dürrkapp, 2 db. karikahajó, 3 db. Howe, 8 db. Medium, 3 db. Singer magas karu családi varrógépek, varrógép-állványok, varrógép-asztalok, bicikli, bicikli-felszerelések és irodai szerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. törvényszék mint csődbíróságnál 12686. 1896. sz. végzése folytán Pécsen, siklósi-országut 58. sz. a. üzleti helyiségben leendő eszközzésére 1896. évi szeptember hó 19-ik napjának délutáni fél 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tcz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi szeptember hó 6-án.

Engler Kálmán
bir. végrehajtó.

11736. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy öz. Bellovits Johanna pécsi lakos végrehajtóknak, Purgandi Anna öz. Kovács Józsefné, most férj. Parragi Jánosné mint kiskoru Kovács Antal tt. gyámja Kis Kovács Ádámné ss. Kotánci Anna mint néhai Kis Kovács Ádám ismert örököse bakonyai és Dr. Bodó Aladár ügyvéd mint az ismeretlen örökösök ügygondnoka pécsi lakosok, végrehajtást szenvedettek ellen 100 frt tőkekövetelés és jár. iránti és csatlakozás folytán a bakonyai 33. sz. tjkvben felvett ingatlanok Kovács Józsefet illető részére Kohn Jakab búrúsi lakos 61 frt tőke és jár. iránti követelésének végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinci kir. járásbíróseg területén levő a Bakonya község határában fekvő a bakonyai 33. sz. tjkvben I. alatt felvett 63. házsz. 62. sz. ház, udvar és kertre az 1881: LX. t. c. 156. §-a alapján egészben 262 frt a 292. sz. tjkvben f alatt felvett 2190 házsz. szállónak kiskoru Kis Kovács Ádámot illető részére 304 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 28 ik napján d. e. 9 órakor Bakonya községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 26 frt 20 krt és 30 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni.

Pécsen, a kir. tszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi július hó 8-án.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.